

پاییز سیاسی انقلاب‌های عربی

ناشر
نشرنگاه معاصر

تبیین بسترهای شکل‌گیری بهار عربی و عمل ناکام آن

ندی الشقیفی المارینی

ترجمه سعدالله همایونی
اکرم مدنی

فهرست

۱۱	مقدمه مترجمان
۱۷	مقدمه
فصل اول. نظریه‌ها و مفاهیم انقلاب	
۲۱	تاریخچه
۲۴	مفاهیم و اصطلاحات
۲۶	مفهوم انقلاب
۳۰	تفاوت انقلاب، کودتا و اعتراض اجتماعی
۳۱	تفاوت بین انقلاب و قیام
۳۱	دین و وجوب انقلاب علیه ظلم و ستم
۳۲	شواهدی برگرفته از احادیث شریف نبوی
۳۲	دلایل انقلاب
۳۵	مراحل انقلاب
۳۹	انواع انقلاب
۴۰	نظریه‌های تفسیر انقلاب در کشورهای در حال توسعه
۴۰	شکل‌ها و ویژگی‌های انقلاب
۴۳	نخبگان جدید پس از انقلاب
فصل دوم. مشکلات و چالش‌های پیش روی انقلاب	
۴۷	چگونگی غارت انقلاب‌ها

۱۰۵	فصل چهارم. انقلاب یاسمین در تونس
۱۰۵	مقدمه
۱۰۶	کتاب اقوام المسالک و انقلاب
۱۰۸	تونس در نگاهی گذرا
۱۱۰	انقلاب یاسمین
۱۱۲	انگیزه‌های انقلاب تونس
۱۱۴	عوامل انقلاب تونس
۱۱۵	نتایج و پیامدهای انقلاب
۱۱۶	بعاد امنیتی و سیاسی
۱۱۸	بعاد اقتصادی
۱۲۱	فصل پنجم. انقلاب مادر دنیا، مصر
۱۲۳	آغاز راه انقلاب
۱۲۴	دلایل انقلاب مصر
۱۲۶	دلایل اقتصادی انقلاب مصر
۱۲۸	دلایل سیاسی انقلاب مصر
۱۳۲	مصر بعد از انقلاب: جنبه‌های منفی و مثبت
۱۳۷	تأثیر انقلاب بر سیاست خارجی مصر
۱۴۰	بعد از انقلاب: توافقنامه کمپ دیوید زیر ذره بین
۱۴۰	گزارشی پر از مامون اضمحلال توافق کمپ دیوید
۱۴۶	سرانجام پیمان صلح و جهش اقتصادی اسرائیل
۱۴۸	سرنوشت پیمان کمپ دیوید و هزینه‌های امنیتی اسرائیل
۱۵۰	نتیجه‌گیری
۱۵۵	فصل ششم. یمن و انقلاب چاول شده
۱۵۵	یمن در نگاه کلی
۱۵۶	و خامت اوضاع یمن قبل از انقلاب
۱۶۰	انقلاب چاول شده
۱۶۲	دلایل عدم موفقیت انقلاب یمن

۴۹	بحran تغییر در جهان عرب
۵۱	دموکراسی
۵۳	گذاریه سوی دموکراسی
۵۶	موانع پیش روی تحولات بنیادین در جهان عرب
۵۹	ساختار آگاهی شرقی
۶۰	مبارزه با تفکر و اندیشمندان
۶۱	رابطه بین نظام‌های عربی و جوامع آنها
۶۲	چالش روابط حکام عرب با جوامع خود
۶۴	جمود فکری
۶۶	درگیری‌ها و فتنه‌های مذهبی و فرقه‌ای
۶۷	کمبود یا ضعف دموکراسی

۷۱	فصل سوم. چالش جوامع عربی با حاکمان و نخبگان
۷۱	پیشگفتار
۷۲	بهار عربی: نخبگان و قدرت
۷۶	نخبگان سیاسی عرب
۷۸	نخبگان و توده‌ها
۷۹	معایب نخبگان عرب
۸۰	فروپاشی نظام‌های سیاسی عرب
۸۵	عوامل شعله‌ورشدن انقلاب‌های عربی
۸۶	عوامل اقتصادی
۸۷	عوامل اجتماعی
۸۸	عوامل سیاسی
۸۸	نقش آگاهی عربی
۸۹	نقش جوانان در انقلاب
۹۹	آثار رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی در انقلاب‌های عربی
۱۰۰	درس‌هایی آموزنده از انقلاب‌های عربی
۱۰۱	تظاهرکننده عرب کیست؟

۲۳۹.....	آتاتورکی جدید در منطقه
۲۴۱.....	ترکیه و انقلاب‌های «بهار عربی»
۲۴۳.....	در سطح امنیتی
۲۴۴.....	در سطح اقتصادی
۲۴۶.....	موضع گیری ترکیه نسبت به انقلاب تونس
۲۴۷.....	موضع گیری ترکیه نسبت به انقلاب ۲۵ ژانویه مصر
۲۴۸.....	موضع گیری ترکیه نسبت به انقلاب لیبی
۲۴۹.....	موضع گیری ترکیه نسبت به انقلاب یمن
۲۴۹.....	نتیجه‌گیری

۱۶۷.....	فصل هفتم. انقلاب بحرین
۱۶۷.....	بحرین در نگاهی گذرا
۱۶۹.....	قیام مردمی بحرین
۱۷۲.....	مراحل انقلاب بحرین
۱۷۷.....	دلایل انقلاب بحرین
۱۷۹.....	جنبش‌های مخالف شیعی در بحرین
۱۸۱.....	برجسته‌ترین شخصیت‌های مردمی شیعی در بحرین
۱۸۱.....	دستاوردهای انقلاب بحرین
۱۸۲.....	نتیجه‌گیری

۱۸۵.....	فصل هشتم. بهار لیبی چشم‌انتظار است!
۱۸۵.....	دلایل و شرایط انقلاب علیه قذافی
۱۹۵.....	افزایش خفغان مردمی
۱۹۸.....	انقلاب ۱۷ فوریه
۱۹۹.....	جوانب مثبت و منفی تحولات لیبی

۲۰۷.....	فصل نهم. سوریه: انقلاب یا توطئه
۲۰۸.....	نگاهی گذرا به سوریه
۲۱۰.....	نگاهی به تاریخ سیاسی جدید سوریه: حکومت حافظ اسد
۲۱۳.....	انتخاب بشار اسد برای دومین بار
۲۱۳.....	اصلاحات پس از انتفاضه مردمی
۲۱۶.....	«بهار عربی» و جنبش سوری
۲۱۶.....	نقش عوامل خارجی در بحران سوریه
۲۱۹.....	دوگانگی مواضع بین المللی نسبت به موضوع سوریه
۲۲۲.....	مخالفان سوری، تفکراتی عجیب و اعمالی افراط‌گرایانه
۲۲۵.....	پدیده خشونت در انقلاب سوریه
۲۲۷.....	کشتار کورکورانه
۲۲۸.....	آموش و پشتیبانی مخالفان سوری
۲۳۸.....	سیاست ترکیه در برابر بحران سوریه

مقدمه

والتر بنیامین منتقد آلمانی در (زمستان ۱۹۳۹-۱۹۴۰) متن جنجالی خود را با عنوان «تعریلی در فلسفه تاریخ» بیان داشت: «انقلاب نتیجه روشن پیشرفت انسان در طی زمان‌های عجی و همگن نیست، بلکه جهشی برآسا به گذشته است. انبوه آلام و رنج‌های گذشته را سیچ می‌کند و بر ضد طبقه حاکم می‌شوراند». گوستاو لویون، اندیشمند مشهور فرانسوی، می‌گوید: «آنچه انقلاب‌ها را به وجود می‌آورد، تاریخ‌بایست و اگر این نارضایتی فراگیر و اباشته شود، به جنبش، قیام و درنهایت به انقلاب می‌قل خواهد شد».

ماکس ویرجامعه‌شناس آلمانی نیز می‌گوید: «شاید ملت‌ها از هدر رفتن منافعشان چشم پوشی کنند، اما در مورد جریحه دار شدن عزت و غورشان هرگز مسامحه به خرج تمیل دهند».

در فصل ۱۳ مقدمه‌ی مشهور ابن خلدون می‌خوانیم: «هرگاه ذات پادشاه به شکوه و جلال مطلق گرایش پیدا کرد و به رفاه و آسودگی دست یافت، حکومت رو به زوال می‌رود... همانا ذات پادشاهان خوشگذرانی و عیش است، از این رومالیات‌ها را افزایش می‌دهند و مخارجشان را بالا می‌برند... تن آسانی خلق و خوی آدمی را فاسد می‌سازد و به دنبال آن روح بشر به انواع بدی‌ها و پلشتی‌ها آلوده می‌شود».

«ایمانوئل کانت» حدود دویست سال پیش فریاد روش‌نگری سرداد که ای انسان‌ها عقل‌تان را به کار اندازید، چون شما جرأت استفاده از عقل خود را دارید. از اکنون خستگی به خود راه ندهید و در برابر تبلی و سرنوشت سرتسلیم فرود نیاورید. حرکت کنید و بانشاط باشید و به شکل مثبت و با بصیرت به زندگی مشغول شوید. خداوند شما را به زیور عقل آراسته، پس شایسته است آن را به کار بندید.

آیا این سخن در مقایسه با واقعیت‌های دیروزیا حتی امروز جهان عرب ما صدق می‌کند؟ شعارهای کسانی را در نظر بگیرید که برای فلان رهبریا رئیس هورا می‌کشند و با عشق و علاقه به او تبریک می‌گویند و جان‌شاری خود را اعلام می‌دارند، در صورتی که این رهبر، همان کسی است که کشت و کشتار به راه می‌اندازد و خون برادران دینی و هموطنانشان را می‌ریزد. این بردگی به حدی در اعماق وجودشان رخنه کرده که برای کسانی دست می‌زنند که پس از ملتی آنها را خواهند کشت.

به همین منوال، ملت‌های عرب نسل اندرونیل به این بردگی تن دردادند. اما به نظر می‌رسد شعله آزادی، کاملاً خاموش نشده تا جایی که قیام‌های مردمی در چندین کشور عربی یکی پس از دیگری به صورت شگفت‌انگیزی شعله‌ور شده تا مؤید نظریه کانت پیرامون توانایی انسان در پیشرفت و تجسم آزادی و دموکراسی و حاکمیت قانون بر روی زمین باشد و تیز تا حدودی سبب کمرنگ شدن تصور «چسلا و میلوش» لهستانی در کتاب ذهن اسیر شود که آذعا داشت عقل عربی فی نفسه به پدیده فقدان اندیشه دچار است.

کتاب حاضر خوانشی مقدماتی است از آنچه در جهان عرب ما اتفاق افتد و می‌افتد، از حوادث، تحولات و درگیری‌های خوینی که در صدد است انقلاب‌های «پاک» را از آرمان‌های اصولی مردمانش دور سازد. انقلاب‌هایی که تها چند سالی است از تونس سرسبز به راه افتاده‌اند تا به آرمان‌های مردمی که خیابان‌های کشورشان را غرق شعارهای آزادی، استقلال، انتیت و عدالت کرده‌اند، جامه‌ی عمل پوشانند.

لذا این کتاب خوانشی خوشنیانه و البته محظاً تانه از انقلاب‌های عربی است، زیرا افراد زیادی در داخل و خارج از جهان عرب در پی نابودی امیدهای انقلابیونند، می‌خواهند آن‌ها را در نفعه خفه کنند و یا از طریق برافروختن نزعهای داخلی و دمیدن آتش در آن، به دنبال تضییع و سرنگونی اهداف متعالی انقلاب‌های عربی‌اند، همچنان که برای تحقق اهداف خود که به طور کامل با آرمان ملت‌های «بهار عربی» در تناقض‌اند، از انجام هیچ کوششی فروگذار نمی‌کنند. بهاری که به زمستانی خوینی، سرد و تاریک مبدل گشته است.

بنوشت

1. the captive mind

وی بدین شکل، فلسفه روشنگری را نشان داد و اروپا را از فرمانبری ابلهانه و تقلید کورکرانه رهایی بخشید، آنها را به سوی آموزش و تکامل سوق داد و افق‌های گوناگونی را گشود، مردم را به اندیشیدن و خردورزی تشویق و خرده‌ها را برای پذیرش تفاوتی که به غنای علم و زندگی می‌انجامد، مهیا کرد.

از کانت سؤال می‌شود این روشنگری‌ها چیست؟ پاسخ می‌دهد: «این روشنگری‌ها همانا فراتر رفتن انسان از عجز خویش است، آن عجزی که انسان خود مسئول آن است. منظور من از عجز، ناتوانی انسان در به کارگیری قوه ادراک خویش بدون راهنمایی دیگران است».

بهار انقلاب‌های عربی که او اخیر سال ۲۰۱۰ در کشور تونس به بارنشست، حوادث انقلاب فرانسه را در اذهان تداعی می‌کند. همان انقلابی که حکومتی دیکتاتور را سرنگون ساخت. این انقلاب هم چنین تداعی کننده سخن زیبایی پیرامون انقلاب از فیلسوفی آلمانی است. وی می‌گوید: «اهمیت همدلی با انقلاب کمتر از مشارکت در آن نیست چون ابراز همبستگی با انقلاب و اشتیاق بدان به مثابه کمرنگی از عشق و حمایت و حرارت شورو و هیجان است که آن را در برمی‌گیرد».

وی می‌افزاید: «همبستگی با انقلاب و همدردی با قربانیان آن مشخصه‌ای غیرقابل انکار است زیرا تمایل به پیشرفت اخلاقی در اعماق قلب انسان‌ها نهادینه شده است؛ مانند هر نوع میلی به خوبی و نفرت از بدی که در سازمان‌های فساد، زندان باستیل و قانون خوف‌انگیز پلیسی تجسم یافته است. اگرچه انقلاب در رسیدن به اهدافش موقعتاً ناکام بماند، اما بذری که نشانده فراموش نمی‌شود و شعله‌ای که برافروخته به خاموشی نمی‌گراید. چه بسا ملت‌های دیگری در مکان‌های دیگر این انقلاب را به یاد آورند و دویاره این تجربه را تکرار کنند».

حکام ظالم عرب، بذر این دروغ را در اذهان ملت‌هایشان کاشته‌اند که آنها هنوز برای آزادی نبالغند و شایستگی آن را ندارند. مردم هم به پاسخ‌های مبهم و ناعادلانه خو گرفتند. از این رود رسانیه حکومت‌های مستبد، بردگی و تسلیم شدن در برابر سرنوشت به بخشی از زندگی عادی جامعه عربی مبدل شد. حکومت‌هایی که جسم و روح را با هم به تباہی می‌کشانند.

ژان ژاک روسوی فیلسوف می‌گوید: «آن قدر شدید به بردگی عادت کرده‌ایم که حتی میل به رهایی از آن را از دست داده‌ایم. این بدان معناست که این بردگی نفس‌گیر در اعماق وجود ما ریشه دواییده و گسترش یافته است. آنچنان با آن انس گرفته‌ایم که حتی بدون آن نمی‌توانیم زندگی کنیم».